

Jeremia 51

Septuaginta (LXX)

1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ιερεμίαν ἄπασιν τοῖς ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν μαγδώλῳ καὶ ἐν ταφναῖς καὶ ἐν γῇ παθουρῆς λέγων

2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ ὑμεῖς ἔωράκατε πάντα τὰ κακά ἢ ἐπίγαγον ἐπὶ ιερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις ιουδαὶ ἵδού εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων

3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἡς ἐποίησαν παραπικρᾶναι με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις οἵς οὐκ ἔγνωτε

4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδας μου τοὺς προφήτας ὅρθρου καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μοιλύνσεως ταύτης ἡς ἐμίσησα

5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὗς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις

6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὄργῃ μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἔξεκαύθη ἐν πόλεσιν ιουδαὶ καὶ ἔξωθεν ιερουσαλήμ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ήμέρα αὕτη

7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἵνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου ιουδαὶ πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα

8 παραπικρᾶναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσήλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς

9 μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων ιουδαὶ καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὃν ἐπόιησαν ἐν γῇ ιουδαὶ καὶ ἔξωθεν ιερουσαλήμ

10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἔως τῆς ήμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου ὃν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν

11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἵδού ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν

13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ ιερουσαλήμ ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ

14 καὶ οὐκ ἔσται σεσφιμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων ιουδαὶ τῶν παροικούντων ἐν γῇ αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν ιουδαὶ ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἣ ἀνασεσφιμένοι

15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ιερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγὴ μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐν παθουρῇ λέγοντες

16 ό λόγος δν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὄνόματι κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου

17 ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον δς ἔξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν ιουδαὶ καὶ ἔξωθεν ιερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν

18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ ἡλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ριμφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἔξελίπομεν

19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς μὴ ἀνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδὰς αὐτῇ

20 καὶ εἶπεν ιερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων

21 οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν ιουδαὶ καὶ ἔξωθεν ιερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ

22 καὶ οὐκ ἡδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὃν ἐποιήσατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀράνως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

23 ἀπὸ προσώπου ὃν ἐθυμιάτε καὶ ὃν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἡκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα

24 καὶ εἶπεν ιερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναιξὶν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου

25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ ὑμεῖς γυναικες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμοιογίας ἡμῶν ἀς ὁμοιογήσαμεν θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμοιογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε

26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς ιουδαὶ οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἵδον ὕμοσα τῷ ὄνόματι μου τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς ιουδαὶ εἰπεῖν ζῇ κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ αἰγύπτῳ

27 ὅτι ἵδον ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς ιουδαὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐν ριμφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἔως ἀν ἐκλίπωσιν

28 καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ριμφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν ιουδαὶ ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι ιουδαὶ οἱ καταστάντες ἐν γῇ αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ

29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά

30 οὕτως εἶπεν κύριος ἵδον ἐγὼ δίδωμι τὸν ουαφρη βασιλέα αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητοῦντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν σεδεκιαν βασιλέα ιουδαὶ εἰς χεῖρας ναβουχοδονοσορ βασιλέως βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

31 ὁ λόγος δν ἐλάλησεν ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς βαρουχ υἱὸν νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος ιερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ ιωακεὶμ υἱῷ ιωσία βασιλέως ιουδαὶ

32 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοὶ βαρουχ

33 ὅτι εἶπας οἴμμοι οἴμμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον

34 εἰπὸν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος ἵδου οὓς ἐγὼ φύκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὓς ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω

35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσῃς ὅτι ἵδου ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὑρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔδει βαδίσῃς ἐκεῖ